MİLLİ BİRLİĞİN ÖNEMİ

HARUN YAHYA

Birinci Baskı: Aralık 2000

VURAL YAYINCILIK

Çatalçeşme Sok. Üretmen Han
No: 27/13 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: (0 212) 511 42 30

Baskı: SEÇİL OFSET

100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

Bir toplumu, yüzyüze geldiği engeller karşısında dirençli ve muzaffer kılan, o toplumu oluşturan bireyler arasındaki milli dayanışma ve birlik ruhudur. Bu birlik bağı, Büyük Önder Atatürk'ün "Biz milli mevcudiyetimizin temelini, milli birlikte ve milli şuurda görmekteyiz." sözüyle ifade ettiği gibi, bir milletin varlığını koruyan ve fertlerini birarada tutan en güçlü bağdır. Bunu zaafa uğratan veya kaybeden toplumların ayakta durması mümkün değildir. Geçmişi ve kültürü ne kadar eskiye dayanırsa dayansın, milli ve manevi bağlarının parçalanması, bir toplumda dejenerasyonun başgöstermesini, anarşinin hortlamasını, ardından da bölünmeyi ve yokolmayı kaçınılmaz hale getirir. Tarih; güçlenmiş, yükselmiş, zenginleşip büyümüş fakat milli şuurunu kaybetmesinden dolayı varlığını yitirmiş toplumların örnekleriyle doludur.

Türk Milleti'nin sayısız tehdit ve zorluk karşısında asırlarca ayakta kalması, hiçbir zaman boyunduruk altına girmeden varlığını sürdürmesi, herbiri diğerinden güçlü 16 büyük devlet kurarak milyonlara hükmetmesi, insanımızın milli birlik konusundaki duyarlılığının ve titizliğinin bir sonucudur. Türk insanının bu husustaki kararlılığı, milletimizi tarih sahnesinde yüzyıllardır lider ve öncü konumda tutmuştur.

İşte bugün 21. yüzyıla girmeye hazırlanırken, Büyük Önder Atatürk'ün bize emaneti olan vatanımız dört bir yandan tehditlerle çevrilmiş durumdadır. Bu mukaddes topraklara göz dikenler, dünya çapında gizli ve açık yürüttükleri kampanyalarla, siyasal, sosyal ve ekonomik yönden her fırsatta düşmanlıklarını ortaya koymaktadırlar. Şu bir gerçektir ki, milletimiz bütün bu tehdit ve tehlikelere ancak topyekün milli birlik ruhuna sarılarak karşı koyabilir. Bu nedenle, bugün gerek iç huzur ve istikrarımızın, gerekse dış güvenliğimizin sağlanması açısından en acil ihtiyaç, bu ruha sahip çıkılması ve onun yaygınlaştırılmasıdır.

Devletimiz, bütün kurumlarıyla, her geçen gün bu yoldaki mücadelesinde önemli mesafeler katetmektedir. Milletimizi birbirine kenetlemeyi, daha da sağlıklı ve kuvvetli bir bağla birbirine bağlamayı hedefleyen bu hareketler, ideolojik, siyasi veya şahsi gerekçelerle bazı kimseler tarafından eleştirilse de, sonuç itibarıyla hep milletimizin faydasına ve hayrına olacak davranışlardır.

MİLLİ KÜLTÜRÜN ANLAMI

Milli kültür, bir devleti ayakta tutan unsurların en önemlisidir. Çünkü ancak milli kültür oluştuğunda ortaya bir millet çıkar. Millet ise, mutlaka ve mutlaka bir devlet oluşturur.

Eğer bir devletin halkı, milli kültürünü yitirmişse, yani bir millet olmaktan çıkmışsa, o devlet kısa süre içinde mutlaka yıkılır. Bu kaçınılmaz bir sondur. O devletin askeri ya da ekonomik gücü, ayakta kalmak için yeterli olmaz. Buna karşın eğer bir halk, milli kültüre sahipse, millet olduğunun bilincindeyse, ekonomik ve siyasi yönden zayıf da olsa, bir süre sonra bu zayıflığı aşar ve kendisi için bir devlet inşa eder.

Türkiye'nin de içinde bulunduğu Ortadoğu bölgesine baktığımızda, milli kültüre sahip halkların her türlü zorluğa karşı varlıklarını koruduklarını, buna karşın bu kültürden yoksun halkların en ufak bir zorlamada dağılıp parçalandıklarını görebiliriz.

Irak, milli kültüre sahip olmayan ve bu nedenle de parçalanan ülkelere iyi bir örnektir. Irak, bilindiği gibi, I. Dünya Savaşı'nın ardından Osmanlı'nın yıkılmasının bir sonucu olarak İngiltere ve Fransa arasındaki gizli Skyes-Picot anlaşmasının sonucunda kurulmuştu. Ama ortada bir "Irak Milleti" ve doğal olarak da "Irak Milli Kültürü" yoktu, hiç bir zaman da oluşmadı. Bu nedenle de Irak, Körfez Savaşı'nın doğurduğu siyasi istikrarsızlığın sonucunda bir anda parçalanma sürecine girdi. Irak örneğine karşılık, öteki uçta Almanya ve Japonya örneklerini görebiliriz. II. Dünya Savaşı'ndan enkaz halinde çıkan bu ülkeler, milli kültürlerinin gücü sayesinde kısa sürede toparlanarak ciddi birer dünya gücü haline gelmişlerdir.

Bu örnekler ortaya açık bir gerçek çıkarmaktadır: Devletin bekası milli bilincin, milli kültürün gücüne bağlıdır. Eğer bir devlet çok büyük saldırılarla da karşı karşıya kalsa, halkının sahip olduğu milli kültür onu yaşatır. Hatta o devlet belki yıkılır ama o millet, yerine yenilerini kurar, adeta küllerinden yeniden doğar.

Bu nedenle de birer Türk milliyetçisi olarak bizim misyonumuz, devletin siyasi ve askeri gücünün artırılmasının yanısıra, Türk Milli Kültürünün bekası ve gelişmesi için çalışmak, bu kültüre tehdit oluşturan unsurları ortadan kaldırmaktır.

TÜRK MİLLİ KÜLTÜRÜNÜN COĞRAFYASI

Tarih boyunca dünyada en geniş coğrafi alana yayılmış millet olarak Müslüman Türkleri göstermek yanlış olmaz. Bugün de "Müslüman Türk dünyası" dendiği zaman, Müslüman Türk halklarının çoğunluk veya azınlık durumunda yaşadığı bölgeler kastedilir. Çin ve Moğolistan'ın içlerinden başlayarak Türkistan, Kafkasya, Türkiye ve Balkanlar'dan Kosova, Makedonya, Sancak, Bosna'ya kadar uzanan bir alanda Müslüman Türk halkları yaşamaktadır. Ayrıca, BDT (Bağımsız Devletler Topluluğu) içinde de birçok Türk boyu bulunmaktadır. Tatar, Başkırt ve Çuvaş boylarının ve Fin-Uygur kavimlerinin yaşadığı İdil-Ural bölgesi, Yakutistan ve Altay Dağları ile Baykal Gölü arasındaki Altay, Hakas ve Tannu-Tuva bölgeleri de Türk dünyasının sınırları içindedir.

Bunun dışında, Bulgaristan'ın Deliorman, Mestanlı, Kızanlık, Varna, Filibe, Plevne bölgelerinde, Yunanistan'da Batı Trakya'da, Polonya'da, Romanya'nın Dobruca ve Besarabya bölgelerinde, Kuzey İran'da, Kıbrıs'ta, Irak'ın Kerkük bölgesinde, Suriye'de Lazkiye ve Azez'de, Afganistan'da da Türklerin yaşadığı bilinmektedir.

Tüm bu dağılım, Müslüman Türklerin geniş bir coğrafi alanda yaşadıklarını göstermektedir. Ancak, nüfus çoğunluğu olarak ele alırsak, Anadolu Türkiyesi dışında Türk dünyasının iki büyük merkezinin Türkistan ve Kafkasya olduğu görülür. Türk dünyasının bugünkü durumunu değerlendirmek için bu iki bölgede yaşayan Müslüman Türk halklarının tarihlerini hatırlamak gerekmektedir.

Orta Asya ülkelerine yönelik Çarlık Rusya'nın ilk atağı, 1856 yılında Aral Gölü civarında kurduğu askeri üslerle gerçekleşmiştir. Orta Asya milletlerinin direnişleri kanlı bir şekilde bastırılmış ve bu ülkeler Çarlık Rusya'nın sömürgesi haline getirilmiştir. Bu ülkeler 1917 yılındaki Bolşevik İhtilali'ni de kabule zorlanmışlardır. 70 yıl Çarlık döneminde ve 70 yıl da Komünizm döneminde olmak üzere toplam 140 yıl boyunca esaret altında yaşayan Müslüman Türk halkları, nihayet 1990'dan başlayarak bağımsızlıklarını kazanmışlardır. 140 yıllık bu esaret dönemi hiç şüphesiz, siyasi, ekonomik ve kültürel bakımdan büyük bir yıkım olmuştur. Dolayısıyla şu an Orta Asya'daki müslüman halkların çözmesi gereken çok önemli meseleleri vardır.

TÜRK MİLLİ KÜLTÜRÜNÜN KARAKTERİ

Türk milletinin sahip olduğu "hars", son derece şerefli bir tarih ve üstün bir karaktere dayanmaktadır. Türkler, tarih boyunca asla esaret altında yaşamayı kabul etmemiş ve 16 bağımsız devlet kurmuş bir millettir. Tarih boyunca mertlikleri ve dürüstlükleri ile tanınmışlar, zulüm ve adaletsizlikten uzak karakterleriyle düşmanlarının bile takdirlerini toplamışlardır.

İslam tarihi incelendiğinde, Abbasi Devleti'nin son zamanlarından itibaren İslam sancağının el değiştirdiği dikkat çekmektedir. Selçuklular'la başlayan bu dev süreç Osmanlı'yla devam etmiş ve bu asırlar İslam'a büyük hizmetlerin yapıldığı ve müslümanlığın en geniş coğrafi alana, en geniş insan kitlelerine ulaştırıldığı dönemler olmuştur.

Halkımızın İslamiyet'le şekillenen karakterinin en dikkat çeken özelliği, haksızlığa ve zulme karşı olan tepkisidir. Türk halkı, tarih boyunca birçok imparatorluklar ve süper devletler kurmuş, üç kıtaya nizam vermiştir. Adalet ve hoşgörü prensipleri üzerine kurulu Türk devlet anlayışı, özgürlüğün, barışın ve huzurun güvencesi olmuştur. Tarih sahnesinde Müslüman Türkler hemen her dönemde, "yönetici" vasıflarıyla boy göstermişler, adaletli ve merhametli yönetimleriyle örnek teşkil etmişlerdir. Türk milleti, tarihin hiç bir döneminde zalime destek vermemiş ve her zaman ezilenin, mazlumun yanında yer almıştır.

Farklı kültürlere ve inançlara sahip, farklı dilleri konuşan birçok milleti aynı bayrak altında ve büyük bir hoşgörü çerçevesinde sevgi ve saygı hudutları içinde yaşatabilmek elbette önemli bir başarıdır. Ünlü düşünür ve yazar Voltaire (1694-1778) *Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler* adlı eserinde bu gerçeğe şöyle dikkat çekmiştir:

Türklerin sanatı kumandanlıktır. Otuz milleti bayrağı altında toplayan bir devlet kurmayı başarmışlardır. Türk imparatorluğu Avrupa devletlerinden hiçbirine benzemez.....

Büyük tarihçilerimizden İ. H. Uzunçarşılı da, Voltaire'in işaret ettiği bu gerçeği *Osmanlı Tarihi* eserinin 1. cildinde şu cümlelerle tasdiklemiştir:

Osmanlılar işgal ettikleri bölgelerde; o güne kadar ezilmiş, hor görülmüş insanlara düşünce ve vicdan özgürlüklerini tanımışlar, haksız tutumlara son vermişler, vergi angaryalarını ortadan kaldırmışlar; kısacası halkla kaynaşma yoluna gitmişlerdir.

Gerçekten de, en güçlü olduğu çağlarda bile Müslüman Türk'ün, diğer halkları aşağı gören veya sömüren bir bakış açısı taşımaması dikkat çekicidir. Halkı ezen, sindiren, adaletten habersiz yönetici tipinin ön planda olduğu materyalist Batı anlayışı, "Cihan Hakimi" olduğu devirde bile, Müslüman Türk yöneticilerde asla görülmemiştir.

Müslüman Türk Milleti, şartların gerektirdiği türlü zorluklara her zaman katlanmış, mukaddes değerleri uğrunda her türlü sıkıntıya seve seve talip olmuştur.

Ahlaki değerlerine, dinine, milliyetine, bağımsızlığına, hürriyete ve adalete düşkün Müslüman Türk Halklarının omuz omuza vererek büyük bir güç haline gelmesi, materyalist düşünceye ve yaydığı sapkın felsefelere karşı en büyük darbenin indirilmesi anlamına gelecektir. Şüphesiz, böyle bir gelişme dünya tarihinde bir dönüm noktası olacaktır.

Aslında karşı karşıya olduğumuz sinsi saldırılar ve provokasyonlar, sahip olduğumuz gücü de ortaya koymaktadır. Eğer elele verir, Müslüman Türk kimliğine, milli ve manevi değerlerimize sarılır ve tarihimizdeki kardeşlik geleneğini canlandırırsak büyük bir bunalım ve kargaşa içinde olan dünyaya da ışık tutmamız mümkün olacaktır.

Çünkü Türkler, yeryüzüne hakim oldukları her dönemde, dünyaya nizam vermişlerdir. Büyük Türk hakanı Bilge Kağan, asırlar öncesinde bu durumu şöyle açıklamaktadır:

Doğuda gün doğusuna, güneyde gün ortasına, batıda gün batısına, kuzeyde gece ortasına kadar ülkelerde yaşayan bütün milletler hep bana bağlıdır. Bunca milleti düzene soktum. Artık karışıklık yok. Türk kağanı Ötüken'de oturdukça ülkede düzen bozulmaz.

Türk beyleri, millet, işitin!

Üstte gök batmasa, altta yağız yer delinmese, Türk milleti, senin ilini ve töreni kim bozabilir? Ey Türk milleti, titre ve kendine dön!

TÜRK MİLLİ KÜLTÜRÜNÜN ÖZÜ:

Manevi Değerlere Bağlılık

Türkiye'nin gelecek yüzyılda çevresinde söz sahibi bir dünya gücü haline gelebilmesi için, siyasi ve ekonomik gelişmesinin yanısıra, milli kültürünü de sağlam temellere oturtması gerekir.

Milli kültürümüzün özü, milletçe mukaddes saydığımız **manevi değerler,** yani **inançlardır**. Şüphesiz ki, bu değerler birlik ve beraberliğimizin muhafazası için vazgeçilmez birer ihtiyaçtır.

Bir milletin fertlerini birarada tutan en güçlü bağ olan ortak manevi değerler; aile, ahlak ve devlet müesseselerinin de devamını sağlayan en önemli unsurdur. Dinin varolmadığı veya dini değerlerin ortadan kalktığı bir toplumda, bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak aile, ahlak ve devlet kavramları da geçerliliğini yitirecek ve kısa süre içinde ortadan kalkacaktır. Böyle bir gelişme ayrıca, tarihi ve kültürü ne kadar eskiye dayanırsa dayansın bir milleti birbirine bağlayan milli ve manevi tüm bağların parçalanmasını, anarşinin hortlamasını ve toplumun bölünmesini kaçınılmaz hale getirecektir.

İşte bütün bu nedenlerden ötürü, toplum dokusunun emniyet sübabı niteliği taşıyan manevi değerlerinin devamını sağlayamayan bir ulus, sosyolojik ve bilimsel açıdan ayakta duramaz. Gerek kişi, gerekse toplum açısından dinin lüzumlu bir müessese olduğunu belirten, siyasi alanda yaptığı sayısız reformla bu sağlıklı bakış açısını geniş kitlelere yaymayı hedefleyen Büyük Önder Atatürk, Türk Milleti'nin dindar olmasını ve dini değerlerini muhafaza etmesini **"Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur"; "Din vardır ve lazımdır"** sözleriyle teşvik etmiştir.

Nitekim tarihe, özellikle de Türk milletinin tarihine baktığımızda bu değerlendirmelerin ne derece isabetli olduğunu kolayca müşahade etmekteyiz. Türk Milleti'nin tarihinde yer alan tüm güçlü ve kalıcı devletler, özellikle de 6 yüzyıl boyunca dünyanın en büyük siyasi güçlerinden biri olan Osmanlı İmparatorluğu, manevi değerlere bağlılıktan gelen güçlü bir kültür üzerine yükselmiştir.

Şanlı bir tarihe sahip, büyük ve köklü bir medeniyetin temsilcisi olmuş Müslüman Türk Milleti, özellikle İslamiyet'in kabulünün ardından daha güçlü bağlarla birbirine bağlanmıştır.

Sultan Alpaslan'ın Malazgirt'teki zaferinin ardından, Anadolu'da Müslüman Türk halkının egemenliği başlamış ve manevi yönden yapılan fetihle de bu egemenlik sağlamlaştırılmıştır. Anadolu'nun kapılarını müslümanlara açan Sultan Alpaslan'dan itibaren Türk yöneticilerin ve yanlarındaki kadroların en temel özellikleri, İslam dinine olan sadakatleri olmuştur. Aylarca at sırtında ordularının başında savaşan komutanlar, dini geniş kitlelere ulaştırmak amacıyla aylar boyu sefer üstüne sefer düzenleyen şanlı

Türk Ordusu, İslam'ı anlatmak için Orta Asya'daki yurtlarını bırakarak Anadolu'ya koşan manevi önderler hep bu bağlılığın en büyük temsilcileri olmuşlardır.

Türklerin İslamiyet'i kabulünden sonra kurulan Türk devletlerinin (özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun), İslam'dan önce kurulan Türk devletlerine göre daha istikrarlı ve uzun ömürlü olmasının nedeni, kaynağını dinden bulan bu ortak kimliktir. Çünkü din ortak paydası, tarih bilinci, etnik kimlik bilinci, dil birliği, toprak birliği gibi unsurlardan daha güçlü bir şekilde bireyleri birbirine bağlar. Bu bağ o derece kuvvetlidir ki milletin siyasi çalkantıları atlatmasını, dışarıdan gelebilecek bir saldırı ya da tacize karşı dayanaklı olmasını ve ayakta kalmasını sağlar. Diğer taraftan dini ve milli bağları zayıf, hatta dinsiz toplumlar tarih sahnesinde çok kısa süreler boyunca yer alabilmişler ve zaman içinde asimile olup gitmişlerdir.

Bu sosyolojik gerçek, tarih boyunca hep tekerrür etmiş ve dini bağları güçlü devletler varlıklarını sürdürebilirken diğerleri kaos, kargaşa ve anarşi içinde yokolmuşlardır. Peki bunun sebepleri nelerdir?

Din Olmazsa Ne Olur?

1) Herşeyden önce dinin olmadığı bir toplumda, dinsizlik ve temeli inançsızlık üzerine kurulu görüşler rağbet görür, birçok sapkın fikir sistemi yayılacak zemin bulur. Bireyler kendi benliklerinden, ortak kimliklerinden uzaklaşırlar. Temelini Allah'ı inkar ve dinsizlik üzerine oturtmuş olan materyalizm gibi felsefeler ve , komünizm gibi ideolojiler o toplumu kısa zamanda bir ağ gibi sarar. Kısacası böyle bir toplumda dinin yokluğundan meydana gelen boşluğu bölücü ve dejenere edici fikir sistemleri doldurur.

2) Bunun daha baştan sağlıksız bir model oluşturduğu açıktır. Çünkü din, bir ahlak sistemi ve yaşayış biçimidir. İnsanlara doğruyu ve yanlışı açık olarak öğrettiğinden dolayı, dini değerlere sahip biri, iyiyle kötüyü birbirinden ayırmasını bilir. Örneğin, doğru olmanın, hoşgörülü olmanın, vatanını, devletini sevmenin iyi; fuhşun, zulmün, adaletsizliğin kötü olduğunu bilir. Dolayısıyla din, insanlar arasındaki yardımlaşma, dürüstlük, hoşgörü, adalet, fedakarlık gibi erdemlerin en temel kaynağıdır. Dinin varolmadığı bir ortamda bu değerlerin hiçbirinden söz etmek mümkün olmaz. Din yoksa, ahlak da yoktur; dürüstlük, fazilet, adalet de yoktur. Dini inançların kasıtlı olarak yokedildiği toplumlarda ise, bu değerler zaman içinde kaybolmuştur.

Nitekim temellerini inançsızlık ve Allah'ı inkar üzerine kuran toplumların yaşadıkları dejenerasyonun boyutlarını, bugünün materyalist uluslarında görmek mümkündür. Sovyetler Birliği, Küba, Arnavutluk, Çin gibi örnekler, bir toplumda dinsizlik hakim olduğunda önce hızlı bir ahlaki dejenerasyonun başladığını, ardından da toplumsal ahlakın kısa zamanda yokolduğunu ortaya koyan somut birer delil teşkil etmektedir.

3) İnsanı insan yapan ahlaki değerler geçerliliğini yitirdiği ve yokolduğu takdirde, toplumun her kesimi ve her ferdi bundan nasibini alır. Her birey sadece kendisini

umursayan ve diğer hiç kimseyi önemsemeyen birer ayrı "parça" haline gelir. Tümüyle dini bir kurum olan aile ve yine kaynağı din olan evlilik müessesesi ortadan kalkar. Çünkü dine inancın olmadığı bir toplumda, dinin kurumlarının varlığı da söz konusu olamaz.

4) Bu çark bir kere işlemeye başladığı takdirde, devletin oturmuş düzenini ve milletin yerleşmiş dokusunu da akıl almayacak şekilde tahrip eder. Çünkü devlete bağlılık, vatan sevgisi gibi üstün vasıflar yine dini inançların sonucunda gelişmiş özelliklerdir. Dini olmayan, dolayısıyla vicdani duyguları gelişmemiş bir insanın milletini, bayrağını sevmesi, devletine hizmet şuuru içinde çalışması, karşılık beklemeden gece gündüz vatanı için nöbet beklemesi elbette düşünülemez. Böyle bireylerin yetişmediği, yetişmiş bireylerin de bu üstün vasıflarını kaybettiği bir toplum, şüphesiz ki hem sosyolojik açıdan hem de siyasi olarak varlığını sürdüremeyecektir. Dinin olmadığı bir yerde devlet otoritesinden, devletin varlığından ve bekasından söz etmek mümkün değildir.

5) Dine inancın ortadan kalkışının bir başka tehlikeli sonucu, insanların yavaş yavaş psikolojik sorunlara mağlub olmaya başlamasıdır. Suç oranlarındaki artış, içki ve uyuşturucuya yöneliş, fuhuş patlaması, huzursuzluk ve çatışma ortamı toplumun psikolojik açıdan yıprandığının en somut alametleridir. Bunun doğal bir sonucu olarak birbirine güvenmeyen, birbirini sevip saymayan, sadece kendi yaşam mücadelesini sürdürmeye çabalayan, toplumun diğer üyelerini ise birer rakip hatta birer düşman gibi gören bireyler ortaya çıkar. Sosyal adaletsizlik ve ekonomik sıkıntılarla beslenen bu gerilim, kısa süre içinde adeta toplumsal bir cinnete dönüşür ve bunun sonucunda da toplum parçalanır.

6) Dünya tarihinde birçok ulus, dini değerlerini bir kenara ittiği anda, dejenerasyon, çözülme ve parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, dini değerler ne zaman yokedilmeye, inanç özgürlüğü ne zaman baskı altına alınmaya çalışılsa devlet karşıtı anarşist hareketler zirveye çıkmıştır. Örneğin, birtakım kişiler bizzat devlet otoritesini zaafa uğratma arayışlarına girmiş; mevcut düzeni yıkarak Marksist bir rejim tesis etmeye çalışmış; asırlarca birarada yaşamış bir milleti kamplara bölmeye kalkmış; toplumu sağ-sol çatışmalarıyla iç savaşın eşiğine getirmiş; sol darbe hayalleriyle grevler, yürüyüşler, protesto gösterileri yapmış ve toplumsal çalkantılara sebep olmuşlardır.

Tarihinde birçok defa bu kritik dönemleri yaşamış olan Müslüman Türk Milleti, dindışı ideolojilerin, Marksizmin, komünizmin bir ülkeye iç huzur, güven, refah ve ilerlemeden ziyade terör, anarşi, kaos ve kargaşa getirdiğini artık görmüştür.

7) Din ortak paydasının yokolması, toplumlararası barışı da tehdit eden önemli bir tehlikedir. Dinin ortak hoşgörüsünde birbirleriyle uyumlu bir şekilde yaşayan uluslar, bu hoşgörü ve uzlaşma zemini olmadığı takdirde birbirleriyle çatışacak, yeryüzünde kaos ve büyük bir kargaşa meydana gelecektir.

Buraya kadar yaptığımız analizlere ve "Dinsiz toplumların devamına imkan yoktur" sosyolojik gerçeğinin tarihteki somut delillerine dayanarak söyleyebiliriz ki Türkiye'nin

bekası için dini kimliğimizin korunması ve güçlendirilmesi hayati öneme sahiptir. Çünkü dini değerlerin yokolmasının alternatifi yoktur. Dinsizlik ve temeli dinsizliğe dayalı akımlar hiçbir suretle birer alternatif olamazlar. Bu akımlar tarihte hiçbir zaman hiçbir topluma, millete ve devlete en ufak bir fayda getirmemiştir.

Müslüman Türk Milleti, harcında varolan bu anlayış sayesinde en zor dönemlerinde bile İslam'ın sancaktarlığını yapmış, bu sayede mevcudiyetini, bütünlüğünü ve otoritesini muhafaza etmiştir. 2000'li yılları modern, ilerici ve refah düzeyi yüksek bir Türkiye olarak karşılamak isteyenler, bunun ancak dini kimliğimizin korunması ile gerçekleşebileceğini, yoksa dinin olmadığı bir ortamda toplumdan da, milletten de, devletten de söz edilemeyeceğini bilmelidirler.

MODERN TÜRKİYE'NİN ÖNÜNDEKİ EN GÜZEL ÖRNEK:

Atatürk'ün Mirası Milliyetçi - Mukaddesatçı Cumhuriyetçilik

Anadolu topraklarını düşman işgalinden kurtaran Büyük Önder Atatürk, dört yılık Milli Mücadele'yi tamamladığında, Türk milleti için yeni bir yol çizmesi gerektiğini düşünüyordu. Nitekim yaşamının geri kalan kısmını, en az Milli Mücadele kadar önemli olan bu yeni yolu oluşturmaya ayırdı. Bu yeni yolun en önemli vasfı ise, Cumhuriyet düzeninin tesisi oldu.

Atatürk'ün bize miras bıraktığı dünya görüşüne, siyaset anlayışına, devlet geleneğine ve kültüre baktığımızda, Büyük Önder'in gerçekte bugün "**milliyetçi-muhafazakar**" kavramları ile tanımladığımız sentezin sahibi olduğunu görürüz. Atatürk bize; sınırları Türkiye'yi de aşan bir Türk milliyetçiliğini, liberal bir ekonomi anlayışını, onurlu ancak uzlaşmacı ve dengeli bir dış politika yöntemini, dine son derece saygılı bir laiklik düşüncesini bırakmıştır. O, hem bir Osmanlı paşası, hem de Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olarak Osmanlı geleneğini modernleştirerek 20. yüzyıla aktaran büyük bir dehadır. Bize düşen ise, aynı geleneği yine modernleşme sürecini koruyarak 21. yüzyıla taşımak olacaktır.

Atatürk'ün Milliyetçiliği

Atatürk'ün bize bıraktığı en önemli fikri miras, milliyetçiliktir. Bu milliyetçilik, Ziya Gökalp'in "hars milliyetçiliği" kavramına dayanır. Buna göre bu topraklar yüce Türk Milleti'nin topraklarıdır. Türk Milletini var eden ve yaşatan unsur ise hars, yani kültürdür. Dolayısıyla Türk Milleti'nin bir parçası olmak için, etnik olarak Türk olmak şart değildir. Türk harsını benimseyen ve kendisini Türk addeden herkes bu milletin bir parçasıdır.

Burada Atatürk'ün Türk milliyetçiliğinin Türkiye sınırlarını da aşan bir Türklük bilincine dayandığını söylemeliyiz. Büyük Önder, Türkiye sınırları dışında yaşayan Türkler'e her zaman önem vermiş, hatta gelecekte bir "Türk Birliği" kurulmasının özlemini duymuştur.

Atatürk milliyetçiliği, Anadolu toprağını vatan belleyen ve "Türküm" diyen her ferdi, hangi ırk veya etnik kökenden olursa olsun bir çatı altında birleştirmiştir. Milliyetçilik, temelde, birlik ve beraberlik ortamının tam manasıyla sağlanmasını amaçlayan kilit bir Atatürkçülük ilkesidir.

Atatürk milliyetçiliği, Türk Milleti'ne mensup olmakla övünmeyi, Türk Milleti'ne inanmayı ve güvenmeyi esas alır. O, bu konudaki görüşünü şöyle özetlemiştir:

Türk milliyetçiliği, ilerleme ve gelişme yolunda ve milletlerarası temas ve ilişkilerde, bütün çağdaş milletlere paralel ve onlarla uyum içinde yürümekle beraber, Türk toplumunun özel karakterini ve başlı başına bağımsız kimliğini korumaktır.

Atatürk'ün Muhafazakarlığı

Atatürk milliyetçiliğinin bir diğer kendine has yönü ise, her türlü materyalist fikriyatın aksine dine ve dini değerlere büyük önem vermesidir. Büyük Önder, önceki sayfalarda da ifade edildiği gibi, İslam'ın Türk milli kimliğinin çok önemli bir parçası olduğu ve bu parça olmadan o kimliğin korunamayacağı gerçeğini pek çok vesileyle ifade etmiştir.

Atatürk'ün Cumhuriyet'in ilk yıllarında uyguladığı nüfus politikasında da bu bilinci görmek mümkündür. Cumhuriyet'in ilk yıllarında, Türkiye nüfusunun elden geldiğince müslümanlardan oluşması için çaba gösterilmiştir. Atatürk, etnik olarak Türk olmadıkları halde müslüman kimliği ile Türkiye'ye bağlı olan Boşnaklar, Çerkezler gibi azınlıkların Türkiye'ye göç isteklerinin hepsini olumlu karşılamıştır. Hatta bazı tarihçiler bu politika nedeniyle Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği'nin bir yönden de "müslüman milliyetçiliği" olduğunu söylerler.

Bu ise, Atatürk'ün gerçek mirasının, Türk siyasi ve fikri hayatında "**milliyetçi-muhafazakar**" çizgi tarafından temsil edildiğinin açık bir göstergesidir.

Atatürk'ün milliyetçi-muhafazakar kimliğini ortaya koyan unsurların bir diğeri, "**milli ahlak**" kavramına verdiği önemdir. Atatürk'e göre milli ahlak, bir millet oluşturmanın ilk şartını teşkil etmektedir. Atatürk, bu konudaki görüşünü, **"Mükemmel bir millette, milli ahlakın icapları, o milletin fertleri tarafından, hiç tereddüt etmeksizin vicdani ve hissi bir şevkle yapılır. En büyük milli heyecan işte budur."** sözleriyle özetlemektedir. (Afet İnan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, sf. 302)

Atatürk, milli ahlak anlayışını "**mukaddes**" bir değer olarak kabul etmiş ve bu inancını bir çok defa ifade etmiştir. 1930 yılında kendi elyazısıyla yazarak Prof. Dr. Afet İnan'a teslim ettiği notlar arasında **"Ahlak mukaddestir; çünkü aynı kıymette eşi yoktur ve başka hiç bir çeşit değerle ölçülemez"** şeklindeki sözleri yer almaktadır. (Prof. Dr. Afet İnan, Atatürk'ün El Yazıları, sf.362)

Atatürk'ün büyük mirasının anlamı

Atatürk dönemini gerçekçi bir gözle incelediğimizde, onun gerçekten de bugünün kavramlarıyla bir "milliyetçi-muhafazakar" olduğunu görürüz.

Atatürk; tam bir Türklük ve Türkiye sevgisine sahip olan; dış politikada Türk milli menfaatlerinin savunulması için çok basiretli ve (Hatay örneğinde olduğu gibi) mücadeleci davranan; sosyalist akımlara prim vermeyip her zaman için kalkınmanın gerçek yolu olan özel girişime destek olan; Batı'yla gerektiğinde mücadele eden ama varılması gereken noktanın Batı tarzı demokratik bir "muasır medeniyet" olduğunu bilen; laikliği toplumun huzuru ve devletin bekası için zorunlu gören ancak aynı zamanda dine

büyük bir saygı besleyen ve hatta dinin doğru anlaşılması ve yaşanması için çaba harcayan bir liderdir.

Bu sıfatların hepsi **milliyetçi-muhafazakar** bir istikamete işaret etmektedir.

MİLLİ KÜLTÜRÜMÜZÜN MUHAFAZASI VE YENİ NESİLLERE AKTARILMASI

Siyaset bilimciler, milli kültürün özellikle de 21. yüzyılda her dönem olduğundan daha etkili bir faktör olacağını düşünmektedirler. Bu yüzden Türkiye'nin geleceği, tarih boyunca ayakta tutmuş olduğu kültürünü ya da bir başka deyişle **Türk-İslam mirasını modernleştirerek** sonraki nesillere aktarmasında yatmaktadır.

Milli kültürümüzün gelişmesi için yapılması gereken ilk büyük hizmet, Türk Milli Kültürünün bekasına karşı orta ve uzun vadede oluşan tehditleri teşhis etmektir. Bu tehditlere karşı Türk milliyetçisine düşen, kendi milli kültürünü, milli harsını muhafaza etmek için tüm bu tehditlere karşı ciddi çözümler üretmektir.

Bu mukaddes vazifeyi iki temel platformda yürütmek mümkündür.

Birincisi, Milli Kültürün bekası, geliştirilmesi, canlı tutulması, topluma ve özellikle de genç kuşaklara aşılanması için uygulanması gereken geniş bir eğitim ve propaganda programıdır.

İkincisi, milli kültürümüzü tehdit eden unsurlara karşı geliştirilmesi gereken müşahhas birer karşı-propaganda ve fikri mücadele stratejisidir.

1) MİLLİ KÜLTÜRÜN KORUNMASI İÇİN PROGRAM

a) Milli Eğitimin düzenlenmesi:

Bu hedef için düzenlenmesi gereken kurumların başında okullar gelmektedir. Bugün Türkiye'deki tüm okullarda "Milli Tarih" başlığı altında dersler okutulmaktadır ancak bu dersler gerekli milli tarih bilincini vermekte yetersiz kalmaktadır.

Genç nesiller ilkokul, ortaokul ve lise öğrenimi sırasında Türk milletinin tarihini daha detaylı ama daha ilgi çekici bir biçimde öğrenmeli, tarihteki Türk başarıları ile gurur duyacak şuura kavuşturulmalıdır. Bunun için de kuşkusuz hem eğitim müfredatları yeniden gözden geçirilmeli hem de öğretmenlerin iyi bir biçimde yetiştirilmesine dikkat edilmelidir.

b) Medyanın milli kültüre hizmet için yönlendirilmesi:

Bugün toplum bilinci üzerinde en çok etkiye sahip olan güç, medya, özellikle de televizyondur. Bu kanal kullanılarak toplumun eğitilmesi son derece verimli olacaktır.

Ancak ne yazık ki Türkiye'de televizyon olumlu bir işlev yüklenmekten çıkmış, yalnızca bir ticari araç haline dönüşmüştür. En çok seyredilen özel televizyon kanallarında yalnızca "eğlence" programları yer almakta, hiç bir öğretici yayın yapılmamaktadır. Bu

haliyle televizyon, kitleleri eğiten bir araç olabileceği halde, kitlelerin zihnini boşaltan, onları bilinçsizleştiren bir araç haline dönüşmüştür. Hatta özel televizyonların, sürekli ekrana getirdikleri bazı programlar ve filmler sonucunda, Türk milli kültürünü, milli harsını, örf ve törelerini aşındıran, bunların yerine materyalist anlayışı ve dünya görüşünü kitlelere enjekte eden bir araç konumuna geldiğini söyleyebiliriz.

Milli kültürün önemini idrak etmiş vatanseverler, medya gibi güçlü bir potansiyeli muhakkak eğitici ve faydalı bir şekilde kullanmalıdır. Fransa gibi demokratik ülkelerde de yapıldığı gibi, medya milli kültüre hizmet etmeye teşvik edilmeli, milli kültürü dejenere eden yayınlar süzgeçten geçirilmelidir.

Bunun yanısıra, Kültür Bakanlığı tarafından hazırlanacak olan eğitici ve bilinçlendirici programların özel televizyonlar tarafından yayınlanmasını sağlayacak yasal düzenlemelere gidilmelidir. Bu televizyonları seyreden, hatta bu televizyonlar dışında bir bilgi kaynağı olmayan kitleler, binlerce amaçsız program yerine, bu tür yararlı programlar ile eğitilebilir.

c) Akademik araştırmaların desteklenmesi:

Milli kimliğin oluşmasındaki en önemli iki unsur bilindiği gibi dil ve tarihtir. Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan Türk Dil ve Türk Tarih Kurumlarının bu konuda yaptığı çalışmalar bilinmektedir. Ancak özellikle son dönemlerde bu konuya yeterince önem verilmemektedir.

Oysa, milli kimliğin muhafazası konusunda dil ve tarih araştırmaları son derece büyük bir öneme sahiptir. Bu alana kaydırılacak kaynaklarla, Türk tarihinin daha iyi araştırılması, yeni bulguların ortaya çıkartılması sağlanmalıdır. Üniversitelerde konu hakkındaki kürsülerin genişletilmesi, akademik kariyer yapmak isteyenlerin bu konuda teşvik edilmesi yararlı olacaktır. Bu araştırmalarla elde edilebilecek olan başarılı bulgular, hem kısa hem de uzun vadede Türk Milli bilincinin ve kültürünün gelişmesine katkıda bulunacaktır. Ayrıca, Türkiye sınırları dışında yaşayan Türkler'den sorumlu ve geniş yetkiye sahip bir devlet bakanlığının kurulması, orta ve uzun vadede Türk dünyasının bütünleşmesi için kuşkusuz son derece yararlı olacaktır.

2) MİLLİ KÜLTÜRÜ ZEDELEYEN TEHDİTLERLE MÜCADELE

Milli kültürümüzü bizden sonraki nesillere sağlıklı bir biçimde aktarabilme misyonu, bizleri, bu **kültürel mirası tahrip edecek fikir akımlarına karşı** son derece duyarlı olmaya yöneltmektedir. Bu fikir akımlarının en önemlisi ve temeli ise, hiç şüphe yok ki, **materyalist felsefedir**.

Materyalizm, maddenin sonsuzdan beri varolan mutlak ve yegane varlık olduğu iddiasına dayanır. Maddenin dışında hiç bir madde-ötesi varlık ve anlam olmadığına

inanır. Dikkat edilirse materyalizm, milli kültürün temeli olan her türlü manevi kavramı reddetmektedir. Materyalizmin tahrip ettiği bu kavramların başında ahlak, aile, vatan sevgisi, toplum için fedakarlık gibi erdemler gelir. Bu tür erdemleri olmayan bir toplumun kısa sürede dağılıp parçalanacağı açıktır.

Bugün özellikle genç kuşak üzerinde etkili olan bu tehdide karşı, Ziya Gökalp'in "**Türkleşmek, İslamlaşmak, Muasırlaşmak**" formülü kullanılmalıdır. Gökalp, Türkleşmenin ve İslamlaşmanın muasır, yani çağdaş olmaya bir engel teşkil etmediğini, aksine üçünün bir arada yürüyeceğini söylemişti. Bugün de materyalist kültür içinde bilinçsizleşmiş olan toplum kesimlerine, özellikle de gençlere bu formül iyice öğretilmelidir.

Bugün gençliğin bir kısmı, çağdaşlaşmayı kendi kimliğinden taviz vererek "Batılılar gibi olma" şeklinde algılamaktadır. Oysa Batılılaşmak demek, teknolojinin en son geldiği sınırı kullanabilmek, bilim alanında katılımcı olmak, karşısındakinin haklarına saygılı olmak, hoşgörülü ve adaletli olmak, toplumun bütünlüğünü sağlayan temel yapı olan ailenin korunması demektir.

Yapılması gereken, milliyetçiliği ve milli kimliği muhafaza ederken siyasi ve iktisadi yönden onlarla boy ölçüşecek, örnek olacak bir seviyeye gelmektir. Gençliğe bunu kavrattığımız takdirde, büyük bir mesafe kat edilmiş olacaktır.

SONUÇ OLARAK...

70 yıl süren bir dönemin ardından Doğu Bloku'nun ve Marksizmin çökmesinden en çok etkilenen ülkelerden biri de hiç kuşkusuz Türkiye olmuştur. Birçok uzmana göre, Türkiye'nin karşısına, bir ülkenin eline bin yılda bir geçecek bir fırsat çıkmıştır. Bu fırsat, "Türk Dünyası"dır.

Asırlardır İslam'ın bayraktarlığını yapan Müslüman Türk Milleti, bugün de modern, aydınlık ve güçlü yapısıyla gericilikten ve aşırılıktan uzak katıksız din anlayışıyla bu görevi üstlenebilecek en uygun yapıya sahiptir. Müslüman Türk Milleti dünyaya örnek olmak için gereken bütün meziyetleri ve vasıfları bünyesinde layıkıyla barındırmaktadır.

Süper devletler kurmak Müslüman Türk'ün mesleğidir. Tarih bunun en büyük şahididir. Bugün Özbeğinden Azerisine, Türkmeninden Kırgızına bütün müslüman Türk halkları adeta nefeslerini tutmuş bir biçimde Türkiye'nin birlik konusunda atacağı adımları beklemektedir. Çünkü bu, bütün dünya milletleri için bir ümit ışığıdır. Bugün yeryüzünde eksikliği hissedilen adaletin, barışın ve kardeşliğin sağlanması Müslüman Türk'ün rahatlıkla başarabileceği bir iştir.

Tarihte olduğu gibi günümüzde de, gerçek manasıyla barış ve adaletin garantörlüğünü Müslüman Türklerin üstleneceğinin yüzlerce işareti belirmiştir. Türk Milleti'nin İslam ahlakıyla birleştirdiği iman, cesaret, azim, sabır, irade gibi üstün nitelikleri dünya milletlerine örnek olacaktır.